

Rav Hacham
הרב חכם

(1)

הרב

(1)

The Gemara tells us that the precious stones from which Yerushalayim will be rebuilt will be of enormous size: עתיד הקב"ה להביא דיהיב רבי יוחנן וקא דריש: אבנים טובות ומרגליות שהם שלשים על שלשים וחוקק בהן עשר על עשרים ומעמידן בשיערי ירושלים. Rabbi Yochanan expounded: At the time of the rebuilding of Yerushalayim, HaKadosh Baruch Hu will bring precious stones and pearls the size of thirty by thirty (amos), and He will engrave them in an area of ten wide and twenty high, and He will place them at the gates of Yerushalayim (Bava Basra 75a).

זהו
הרב
הרב
הרב

Upon hearing this description of the size of these stones by R' Yochanan, one of his *talmidim* ridiculed it: לא השתא בביעתא דציצלא לא כולי האי משבחין? *Nowadays, we cannot even find precious stones that are the size of a small bird's egg, so can there exist stones of the size which you described?* (In our time, the most famous of the largest known diamonds is the "Kohinoor" stone, which, when mined, weighed approximately 190 carats.)

The Gemara continues: Subsequently, this particular *talmid* embarked on an ocean voyage. During the trip, he had a dream about the *malachim* who serve Hashem. They were cutting huge precious stones of the size described by R' Yochanan. (As a *talmid* of R' Yochanan, it is no wonder that he could have such dreams.) And when, in his *ruach hakodesh* dream, he asked these *malachim* whom these stones were for, they told him that these were the stones that HaKadosh Baruch Hu would, in the future, erect at the gates of Yerushalayim. When he returned, he told his Rebbe, R' Yochanan, that he had, indeed, seen those stones that he had described, and the *talmid* complimented him, לך נאה לדרוש, *You are fit to lecture; you did not exaggerate in describing the size of those stones.*

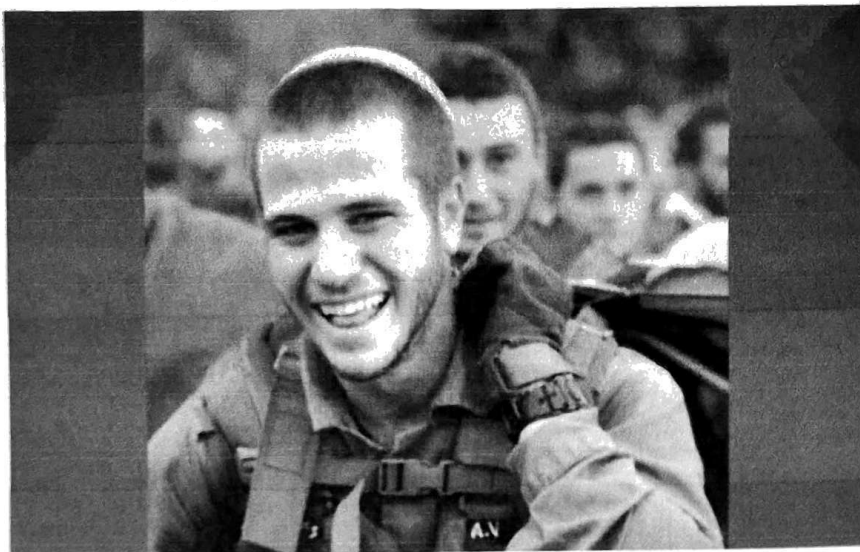
Upon hearing this, R' Yochanan responded: לא ראתי לא (לא) אלא לא, *You empty-headed one, had you not seen it, you would not have believed it; you scoff at the words of the Chachamim!* Whereupon, the Gemara continues: נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות, *R' Yochanan gazed at him, and he became a heap of bones.* In other words, here we have a person who was elevated enough to be a *talmid* of R' Yochanan and who was great enough to have a vision in which he conversed with *malachim*, yet all of this did not help him. He perished.

(2)

מיתבי נאולך אתכם קוממיות רבי מאיר אומר מאתים אמה כשתי קומות של אדם הראשון

The Gemara raises an objection against Rabbi Yohanan's statement, based on a *baraita*. The verse states: "And I will make you go upright [*komemiyyut*]" (Leviticus 26:13). Rabbi Meir says: In the future, the Jewish people will have the stature of two hundred cubits, equivalent to two times the height [*komot*] of Adam the first man, whose height was one hundred cubits. Rabbi Meir interprets the word *komemiyyut* as two *komot*.

But if they are each one hundred cubits tall, how could the Jews enter the gates of Jerusalem, whose entrance gate will be ten by twenty cubits, as claimed by Rabbi Yohanan? The Gemara answers: When Rabbi Yohanan stated that idea, he was not referring to the gates themselves but to the windows that allow wind to enter.

Staff Sgt. Amichai Yaacov Vanino (Courtesy)

Staff Sgt. Amichai Yaacov Vanino, 22, a squad commander in the Maglan commando unit, from Katzrin, was killed on October 7 battling the Hamas invasion of Kibbutz Kfar Aza.

That morning, Amichai was stationed at the Julis IDF base, east of Ashkelon. When the attack began, he and the rest of his team in the elite reconnaissance unit were sent toward the front lines.

They arrived at the hard-hit Kibbutz Kfar Aza, where they went house by house rescuing residents and eliminating Hamas gunmen, according to an IDF eulogy. In one home, Amichai's commander, Cpt. Eily Adany, was shot and seriously wounded, and Amichai pulled him out and got him to an evacuation vehicle while trying to staunch his wounds.

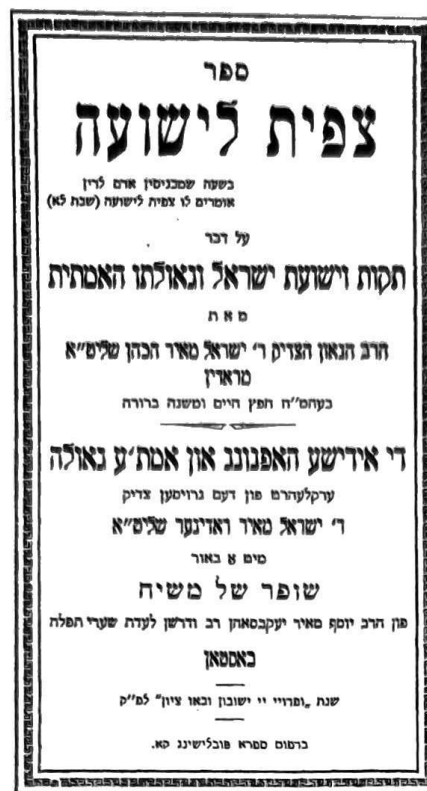
While Eilay and Amichai were evacuating from the kibbutz, Hamas gunmen opened fire on their vehicle with a volley of bullets, and neither of them survived.

Amichai was buried on Mount Herzl in Jerusalem on October 11. He is survived by his parents, Rachel and Menachem, and his seven siblings, Herut, Aluma, Itai, Benaya, Avishai, Elad and Roni.

2)

רבים וטובים מחיילי צה"ל שנפלו במלחמה האחרונה הותירו אחריהם יומנים ומכתבים, שבהם ביטאו שאיפות לחיות חיים של גדלות. אחד מהם הוא סמ"ד עמיחי יעקב ונינו הי"ד, לוחם ביחידת מגלן, שכתב ביומנו:

השנה אני רוצה להשתנות! להכיר את עצמי יותר. להתקדם בישרות. להתחיל לכתוב מחשבות על החיים. לא לוותר, לא לוותר, לא לוותר. לראות בקושי נקודת צמיחה. לתת 100%. להיות עקבי, להזדכך כמה שיותר. לחיות תורה, להכניס דלק, ועוד דלק, ועוד דלק אבל מרוח. לנצל כל רגע מהזמן, כל הזמן שאיפות ורצונות - לא לוותר על הדרגה שלהם, להשאיר אותם ואולי רק לשנות אותם - לא משנה איפה אני - העיניים לא יורדות מהן. להתקדם בשמחה - לשמוח, להאיר. להתקדם בלימוד גמרא, לשנות את התפילה. רוצה להיות אדם טוב יותר!

1921 Boston Publication of *Tzipisa L'Yeshuah* by Rav Yosef Meir Jacobson

There was an earlier publication of *Tzipisa L'Yeshuah* in 1921 by a rabbi in Boston, Rav Yosef Meir Jacobson, a student of the Chofetz Chaim. It includes a Yiddish translation, and the publisher notes in his preface that he personally heard numerous times from the mouth of the Chofetz Chaim, "כי גאולתינו כבר עומדת", אחר כתלינו ואשרי המאמין

שְׁכָל הַנְּבִיאִים מְלֵאִים מִזֶּה — for whole works of prophets are filled with this, — וְכָל רַבּוֹתֵינוּ בְּעֲלֵי הַשֵּׁס מְלֵאִים מִזֶּה — and all our teachers, the masters of the Talmud, are filled with this, — וְהוּא — עֶקֶר וְיִסוּד אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל — and it is a main foundational principle of the faith of Israel. — וְאָנוּ אֹמְרִים זֶה בְּכִרְכָּה רִאשׁוֹנָה — We say this in the first blessing of the *Shemoneh Esrei*: — וַיָּבִיֵא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם — "And brings a Redeemer to the children of their children."

סדורים וערוכים בעזרה ביד
הרב משה צבי בהרב ר' פתחיה מנקין ז"ל נר"ה זצ"ל

מועדי הראי"ה

"החזירנו בתשובה שלמה לפניך" — מאי משמע תשובה שלמה? זאת אנו "אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלמה לפניך" — ברוך המקרים המחלה היא למדים מהבקשה הסמוכה "שלח רפואה שלמה לחולי עמך", ברוב המקרים המחלה היא סימפטום של מצב לא תקין של הגוף כולו, ואם הריפוי יתרכז רק בגילויי החיצוני של

המחלה, תהיה זו פעולה לא-גמורה, לא שלמה. רק אם יתחקה הרופא אל שורשי המחלה, ויגיש לחולה אמצעי ריפוי מקיפים, אז יזכה החולה לרפואה שלמה. והוא הדין תשובה שלמה — לא תשובה חלקית, קטועה, המתייחסת לחטא המוגדר, המסויים. אלא מבקשים אנו שהקב"ה יחזירנו בתשובה שלמה, תשובה המגיעה לסיבות החטא ולשרשיו, תשובה המחזירה את האדם לשלמותו (מפי הגרש"ב ורנר (שליט"א) [ז"ל]).⁶

"מבין המצרים נגאל עם"

"מבין המצרים נגאל עם, על-ידי מורים חמושים כגבורה רוחנית, שאינם צריכים למקל-חובלים" – זהו פתגם-החודש של מרן הרב זצ"ל, בלוח "ארץ הצבי" (יפו, תרע"ד, באר מגד ירחים עמי קלד).

פתגם זה יפה נדרש, במאמרו המצויין של הרב עוזי קלכהיים "באר מגד ירחים" (קובץ הראיה, ירושלים תשכ"ו, עמ' רא, באר מגד ירחים עמי קלט-קמ):

נראה שהדברים אמורים על רקע דברי בעל הרוקח (סי' שט): 'מי'ז בתמוז ועד תשעה באב, אין להכות אפילו ברצועה את תלמידו, וכך נפסקה ההלכה בשולחן-ערוך אורח-חיים סימן תקנ"א סעיף י"ח: 'ולא יכו התלמידים בימים ההם'. והנה הרחיב הרב את עניין מניעת הרמת הרצועה בתקופת בין-המצרים, לא רק בחינוך הפרט, אלא גם בחינוך הכללי. כיצד ניתן להשפיע על הדור כולו, בשעה שהוא נתון בצורה מתמדת במצב של בין-המצרים, בשעה שהוא שרוי במצוקה נפשית ורוחנית.

פתגמו של הרב קובע, כי גאולת העם מן המצרים, תבוא לא ברצועה ומקל-חובלים, כדרכם של תלמידי-חכמים שבבבל, אלא על ידי "מורים חמושים כגבורה רוחנית", על ידי מורים-מדריכים במקל נועם, כדרכם של תלמידי-חכמים שבארץ-ישראל (עיין סנהדרין כד, א).

✱

THE I

FIRST

In a letter to Rabbi Yechiel Michel Tukaczinski dated 22 Iyar 5672 (1912), the Rav wrote: "I also agree that the left shoe should be removed first on Tishah BeAv" (even though *The Customs of the Synagogue* cites the Rav to the effect that the right shoe is removed first for the recitation of the priestly blessing and on Yom Kippur). The reason is explained in a responsum:

Only prior to the recitation of the priestly blessing and on Yom Kippur, when removal of the shoes indicates an additional sanctity, is it an honor and distinction for the right foot to be the first from which the shoe is removed. But on Tishah BeAv and for the mourner, even though removal of shoes is a *mitzvah*, nevertheless, because they are removed out of sorrow and mourning, there is no honor.... In the future, when one will enter the Temple Mount, may it be rebuilt speedily in our day, he must remove his shoes in deference to the sanctity of the place. Certainly there the right shoe should be removed first.

Orach Mishpat, no. 25